[1964]7 ఎస్ సి ఆర్ 435

1964, మార్చి,24

యుటియార్ ప్రదేశ్ రాష్ట్రం

v.

సాబీర్ అలీ, ఏఎన్నార్.

[ఎం. హిదయతుల్లా మరియు ఎన్. రాజగోపాల అయ్యంగార్, జె.జె.]

క్రిమినల్ ట్రయల్- ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రైవేట్ ఫారెస్ట్ యాక్ట్ (1949 యొక్క VI) కింద నేరం-నేరాలను రెండవ లేదా మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా మాత్రమే విచారించే నిబంధన-ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా-జన్యువుల చెల్లుబాటు! మరియు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ యొక్క ప్రత్యేక ప్రొవిజన్ కోడ్, 1898 (1898 యొక్క చట్టం 5), 28 మరియు 29(1).

జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఫిర్యాదు మేరకు ప్రతివాదులను ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రైవేట్ ఫారెస్ట్ యాక్ట్ 1949 సెక్షన్ 15(1) కింద విచారించారు. మొదటి ప్రతివాదిపై వచ్చిన అభియోగం ఏమిటంటే, కాంపిటెంట్ అథారిటీ నుండి అనుమతి తీసుకోకుండా ఒక చింతచెట్టును నరికి తొలగించడానికి ప్రతివాది నెం.2 కు విక్రయించాడని మరియు ప్రతివాది నెం.2 కు వ్యతిరేకంగా అతను చెట్టును నరికి తొలగించాడని ఆరోపించారు. రెండో తరగతి మేజిస్ట్రేట్ ఉపాధ్య ఫైలుపైకి వచ్చే వరకు ఈ ఫిర్యాదు ఒక మేజిస్ట్రేట్ నుంచి మరో మేజిస్ట్రేట్ కు బదిలీ చేయబడింది. అన్ని సాక్ష్యాధారాలను నమోదు చేసి, ప్రతివాదులైన ఇద్దరినీ పరిశీలించిన తరువాత, మేజిస్ట్రేట్, ఫస్ట్ క్లాస్ అధికారాలు అతనికి ఇవ్వబడ్డాయి. ఆ తర్వాత తన తీర్పులో ప్రతివాదులను దోషులుగా నిర్ధారించి ఒక్కొక్కరికి రూ.50 చొప్పున జరిమానా లేదా నెల రోజుల పాటు సాధారణ కారాగార శిక్ష విధించారు. అప్పీలు తరువాత రివిజన్ గా మార్చబడింది, అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి మేజిస్ట్రేట్, ఫస్ట్ క్లాస్ ముందు విచారణను రద్దు చేయాలని హైకోర్టుకు సిఫారసు చేశారు, ఎందుకంటే అతనికి నేరాన్ని విచారించే పరిధి లేదు. ఈ వాదనను ముల్లా, జె. విన్నారు, విచారణ సరైనదేనని, అయితే అదే కోర్టు తీర్పులు తనకు అడ్డంకిగా నిలవడంతో, ఆయన ఈ కేసును విస్తృత ధర్మాసనానికి బదిలీ చేశారు. ఈ కేసును డివిజన్ బెంచ్ విచారించగా న్యాయమూర్తులు తమలో తాము విభేదించారు. విచారణ చెల్లుబాటు అవుతుందని జస్టిస్ నిగమ్ అభిప్రాయపడినా జస్టిస్ సింగ్ మాత్రం ఆయనతో ఏకీభవించలేదు. అనంతరం ఈ కేసును జస్టిస్ వర్మ ముందు ఉంచగా, ఆయన జస్టిస్ సింగ్ తో ఏకీభవించడంతో ప్రతివాదులకు విధించిన శిక్షను రద్దు చేశారు.

శ్రీ జస్టిస్ నిగమ్ అభిప్రాయం ప్రకారం, ముల్లా, జె. చేసిన ఉత్తర్వు నుండి మద్దతు లభించింది, చట్టంలోని సెక్షన్ 15(1) కింద ఒక నేరాన్ని విచారించకుండా ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ ను నిరోధించడానికి ఏమీ లేదు, ఎందుకంటే క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క షెడ్యూల్ 1 ప్రకారం మేజిస్ట్రేట్ యొక్క సాధారణ powers_, మొదటి తరగతిలో రెండవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ యొక్క సాధారణ అధికారాలు ఉంటాయి. మరొక అభిప్రాయం ప్రకారం, అటవీ చట్టం రెండవ మరియు మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్లకు అధికార పరిధిని ఇస్తుంది మరియు ఇది ఏదైనా ఉన్నత మేజిస్ట్రేట్ యొక్క అధికార పరిధిని మినహాయిస్తుంది. సర్టిఫికేట్ ద్వారా అప్పీలుపై:

(1) చట్టంలోని 15 వ అధ్యాయంలోని రెండో ఉపవిభాగంలోని మాటలు మేజిస్ట్రేట్ల సాధారణ అధికారాల సూచన వల్ల పనికిరాకుండా పోయాయి. రెండో షెడ్యూలులోని రెండో భాగం వర్తించే సందర్భాల్లోనైనా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 29 లోని నిబంధనలు నిరుపయోగంగా, నిరుపయోగంగా మారతాయి. సెక్షన్ 15(2) ఏం చేస్తుందంటే ఒక నిర్దిష్ట న్యాయస్థానాన్ని నిర్దేశించడం. సెక్షన్ 29(1) ప్రకారం సెక్షన్ 15(1) ప్రకారం ఆ న్యాయస్థానాల అధికారాలు రెండో, మూడో తరగతి మేజిస్ట్రేట్ల అధికారాల కంటే ఉన్నతంగా ఉన్నప్పటికీ మరే ఇతర కోర్టు కూడా నేరాలను విచారించజాలదు. శిక్షాస్మృతి కాకుండా ఇతర చట్టాల కింద నేరాల విచారణకు కోర్టులను నిర్దేశించే రెండో

షెడ్యూలులోనే మినహాయించి, మూడో షెడ్యూలు పరోక్షంగా అదే ఫలితాన్ని తీసుకురాలేదు. కాబట్టి మూడవ షెడ్యూలులోని నిబంధనలు సాధారణ అధికారాలను నిర్వచించడానికి తీసుకోవాలి తప్ప రెండవ షెడ్యూల్ చేసే నేరాలను విచారించడానికి అధికార పరిధిని సృష్టించడానికి కాదు. (2) చట్టంలోని సెక్షన్ 15 లోని నిబంధనలతో చదివిన కోడ్ యొక్క పథకం, రెండవ షెడ్యూలు వర్తింపజేస్తే సెక్షన్ 15 కింద నేరాలను ఏ మేజిస్ట్రేట్ శిక్షించలేడని స్పష్టంగా చూపిస్తుంది. అందువలన రెండవ ఉపవిభాగంలో పేర్కొన్న అటువంటి మేజిస్ట్రేట్ లచే శిక్షించబడతారు. దీనిని నిర్వహించడానికి మంచి కారణం ఉంది, ఎందుకంటే రెండవ లేదా మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ దోషిగా నిర్ధారించడం అప్పీలుకు తెరవబడుతుంది, అయితే మొదటి తరగతి మేజిస్ట్రేట్ దోషిగా నిర్ధారించడం మరియు రూ.50/- జరిమానా లేదా సంక్షిప్త విచారణ తర్వాత రూ.200/- జరిమానా విధించడం అప్పీలు చేయదగినది కాదు. ఇది పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన పరిస్థితి. దాన్ని ఈ కేసులో బలంగా వివరించారు. విచారణ సమయంలో మేజిస్ట్రేట్ కు ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ అధికారాలు ఇవ్వకపోతే ఇదే నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ చేసేవారు. ప్రతివాదులకు అప్పీలు హక్కును కాలరాశారు. ఏది ఏమైనా సెక్షన్ 29(1)లోని స్పష్టమైన పదాల దృష్ట్యా ఈ కేసుల విచారణ సెక్షన్ 15(2)లో నిర్దేశించిన కోర్టు ముందు జరగాల్సి ఉండగా, నేరాన్ని విచారించే అధికారం లేని మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణ ఉన్నందున సెక్షన్ 53 జీ(పి), క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ ప్రకారం విచారణ చెల్లదని ప్రకటించారు.

జడ్డూ వర్సెస్ స్టేట్, ఎ.ఎల్.ఆర్ 1952 ఆల్.872 మరియు హర్బన్స్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్, ఎ.ఎల్.ఆర్ 1953 ఆల్.179.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 193 ఆఫ్ 1962. క్రిమినల్ రిఫరెన్స్ లో లక్నోలోని అలహాబాద్ హైకోర్టు (లక్నో బెంచ్) మార్చి 12, 1962 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీల్. నెం.21 ఆఫ్ 1961.

పిటిషనర్ తరఫున ఓపీ రాణా, అతికుర్ రెహ్మాన్, సీపీ లాల్..

ప్రతిస్పందకుడు హాజరు కాలేదు. మార్చి 24, 1964.

ఈ మేరకు హైకోర్టు తీర్పు వెలువరించింది.

హిదయతుల్లా, జె.- ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రైవేట్ ఫారెస్ట్ యాక్ట్ (1949 యొక్క ఆరవ) సెక్షన్ 15 (1) కింద నేరం చేసినందుకు ప్రతివాదుల విచారణను రద్దు చేస్తూ 1962 మార్చి 12 న ఇచ్చిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా అలహాబాద్ హైకోర్టు (లక్నో బెంచ్) ఇచ్చిన సర్టిఫికేట్ ద్వారా ఇచ్చిన అప్పీల్ ఇది. జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ బహ్రైచ్ ఫిర్యాదు మేరకు 1959 ఫిబ్రవరి 2 న ఈ విచారణ ప్రారంభమైంది. మొదటి ప్రతివాదిపై ఒక చింతచెట్టును ప్రతివాది నెం.2 కు కాంపిటెంట్ అథారిటీ నుంచి అనుమతి తీసుకోకుండా నరికి తొలగించే ఉద్దేశ్యంతో విక్రయించారని, ప్రతివాది నెం.2 పై చెట్టును నరికి తొలగించారని ఆరోపించారు. రెండవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ గా ఉన్న శ్రీ టి.బి. ఉపాధ్యాయ ఫైలు మీదకు వచ్చేంత వరకు ఈ ఫిర్యాదు ఒక మేజిస్ట్రేట్ నుండి మరొక మేజిస్ట్రేట్ కు బదిలీ చేయబడింది. శ్రీ ఉపాధ్యాయ అన్ని సాక్ష్యాలను నమోదు చేసి, ప్రతివాదులిద్దరినీ పరిశీలించిన తరువాత మేజిస్ట్రేట్, ఫస్ట్ క్లాస్ అధికారాలు అతనికి ఇవ్వబడ్డాయి. ఆ తర్వాత ఈ కేసులో తీర్పు వెలువరించి, ప్రతివాదులను దోషులుగా నిర్ధారించి ఒక్కొక్కరికి రూ.50 చొప్పున జరిమానా లేదా నెల రోజుల పాటు సాధారణ జైలుశిక్ష విధిస్తూ తీర్పు వెలువరించారు. ప్రతివాదులు బహ్రైచ్ అదనపు సెషన్స్ జడ్జి ముందు అప్పీల్ దాఖలు చేశారు, ఇది తరువాత పునఃసమీక్షగా మార్చబడింది. మేజిస్ట్రేట్, ఫస్ట్ క్లాస్ ముందు జరిగిన విచారణను రద్దు చేయాలని, నేరాన్ని విచారించే పరిధి తనకు లేదని అదనపు సెషన్స్ జడ్జి హైకోర్టుకు సిఫారసు చేశారు. ఈ ప్రస్తావనను ముల్లా, జె. బేగ్ అభిప్రాయంతో ఏకీభవించలేదు, జడ్డూలో జె. మరియు ఇతరులు వి. అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి ఏ రాష్ట్రంపై ఆధారపడారో.. బేగ్, జె. తరువాతి కేసులో కూడా హర్బన్స్ సింగ్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ స్టేట్ ఇదే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు. విచారణ సబబేనని ముల్లా, జె అభిప్రాయపడ్డారు, కానీ ఈ తీర్పులు తనకు అడ్డంకిగా నిలవడంతో, అతను ఈ కేసును విస్తృత ధర్మాసనానికి సూచించాడు. ఈ కేసును బీఎన్ నిగమ్, జేజే ఎస్ డీ సింగ్ లతో కూడిన డివిజన్ బెంచ్ విచారించింది. విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తులు తమలో తాము విభేదించారు:

జస్టిస్ నిగమ్ విచారణ చెల్లుబాటు అవుతుందని అభిప్రాయపడ్డారు, కాని జస్టిస్ సింగ్ అతనితో ఏకీభవించలేదు. ఈ కేసును జస్టిస్ వర్మ ముందు ఉంచగా ఆయన జస్టిస్ సింగ్ వాదనతో ఏకీభవించారు. ఫలితంగా ప్రతివాదులకు విధించిన శిక్ష, శిక్షను పక్కన పెట్టారు. అయితే, ఈ కేసు అప్పీలుకు అర్హమైనదిగా హైకోర్టు ధృవీకరించింది మరియు ప్రస్తుత అప్పీలు దాఖలు చేయబడింది:-

ఈ రెండింటిలో ఏది సరైనదనేది ఈ అప్పీల్ లోని చిన్న ప్రశ్న. ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రైవేట్ ఫారెస్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 15(2) ప్రకారం రెండో, మూడో తరగతి మేజిస్ట్రేట్లపై మొదటి సబ్ సెక్షన్ కింద నేరాలను విచారించే అధికారం ఉంది. ప్రస్తుత కేసును ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ విచారించారు. నేరాన్ని విచారించే అధికార పరిధి ఆయనకు లేనట్లయితే సెక్షన్ 530(పి) ప్రకారం విచారణ చెల్లదని ప్రకటించారు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్.. జస్టిస్ నిగమ్ రాసిన వ్యాసం ప్రకారం, ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 15(1) ప్రకారం మొదటి తరగతి మేజిస్ట్రేట్ ఒక నేరాన్ని విచారించకుండా నిరోధించడానికి ఏమీ లేదు, ఎందుకంటే క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క షెడ్యూల్ 3 ప్రకారం మేజిస్ట్రేట్ మొదటి తరగతి యొక్క సాధారణ అధికారాలు రెండవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ యొక్క సాధారణ అధికారాలను కలిగి ఉంటాయి. అటవీ చట్టం రెండవ మరియు మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్లకు అధికార పరిధిని ఇస్తుంది మరియు ఇది ఏదైనా ఉన్నత మేజిస్ట్రేట్ యొక్క అధికార పరిధిని మినహాయిస్తుంది.

అటవీ చట్టంలోని సెక్షన్ 15 ఇలా ఉంది:-

"ఈ చాప్టర్ కింద 15 నేరాలు మరియు అటువంటి నేరాలు మరియు వాటి యొక్క శిక్షల విచారణ:-

(1) ఈ అధ్యాయంలోని ఏవైనా నిబంధనలను ఉల్లంఘించినా లేదా ముందస్తు అనుమతి లేకుండా మంజూరైన వర్కింగ్ ప్లాన్ యొక్క ప్రిస్క్రిప్షన్ల నుండి పక్కదారి పట్టిన వ్యక్తి మొదటి నేరానికి వంద రూపాయలకు మించకుండా జరిమానా లేదా వెయ్యి రూపాయలకు మించకుండా జరిమానా లేదా రెండవ లేదా తదుపరి నేరానికి మూడు నెలలకు మించకుండా సాధారణ జైలు శిక్ష లేదా రెండింటినీ శిక్షిస్తారు.

(2) ఈ సెక్షన్ కింద నేరాలను రెండవ లేదా మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ శిక్షించాలి, మరియు నేరం జరిగిందని ఆరోపించబడిన ప్రాంతం లేదా అడవి యొక్క యజమాని లేదా అటువంటి నోటిఫైడ్ ప్రాంతం లేదా అడవి యొక్క హక్కుదారుడు లేదా అటవీ అధికారి లేదా ప్రావిన్షియల్ ద్వారా ప్రత్యేకంగా అధికారం పొందిన ఏదైనా అధికారి చేసిన ఫిర్యాదుపై ఈ సెక్షన్ కింద ప్రొసీడింగ్స్ ప్రారంభించవచ్చు. ఈ విషయంలో ప్రభుత్వం..

(3) * * * *

(4) * * * *"

ఈ ప్రశ్న సబ్-ఎస్ యొక్క మొదటి భాగం యొక్క వివరణలో ఒకటి. (2) సెక్షన్ 15 కింద నేరాలు రెండవ లేదా మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ చేత గిరిజనమైనవిగా పరిగణించబడతాయి. ఇందులో "ఏ మేజిస్ట్రేట్" అనే పదబంధాన్ని ఉపయోగించలేదు లేదా "మొదటి తరగతి మేజిస్ట్రేట్" అని పేర్కొనలేదు. సబ్ సెక్షన్ లోని పదాలు ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ ను మినహాయించాయా అనేది ప్రశ్న. దీనికి సమాధానం, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ -0 ఎఫ్ లోని 28, 29 వ అధ్యాయాల ద్వారా అందించబడింది. అవి ఈ క్రింది విధంగా అందిస్తాయి:-

28. శిక్షాస్మృతి కింద నేరాలు- ఈ కోడ్ లోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి భారతీయ శిక్షాస్మృతి కింద ఏ నేరాన్ని అయినా విచారించవచ్చు.

(ఎ) హైకోర్టు ద్వారా, లేదా

(బి) కోర్ట్ ఆఫ్ సెషన్స్ ద్వారా, లేదా

(సి) రెండవ షెడ్యూలులోని ఎనిమిదవ కాలమ్ లో అటువంటి నేరాన్ని చూపించిన మరే ఇతర కోర్టు అయినా

గిరిజనమైనదిగా చూపిస్తుంది."

"29. ఇతర చట్టాల కింద నేరాలు-(1) ఈ నియమావళిలోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి, ఏదైనా ఇతర చట్టం కింద ఏదైనా నేరం, అటువంటి చట్టంలో దీనికి సంబంధించి ఏదైనా కోర్టు ప్రస్తావించినప్పుడు, అటువంటి కోర్టు ద్వారా విచారించబడుతుంది.

(2) ఏ న్యాయస్థానాన్ని ప్రస్తావించనప్పుడు, ఈ నియమావళి కింద ఏర్పాటు చేయబడిన ఏ న్యాయస్థానమైనా పైన పేర్కొన్న విధంగా హైకోర్టు లేదా కర్త ద్వారా విచారణ చేయవచ్చు, దీని ద్వారా అటువంటి నేరం రెండవ షెడ్యూల్ యొక్క ఎనిమిదవ కాలమ్ లో శిక్షార్హమైనదిగా చూపించబడుతుంది".

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క పథకం ఏమిటంటే, ఇది శిక్షాస్మృతి కింద నేరాల విచారణకు మరియు ఏదైనా ఇతర చట్టం కింద నేరాలకు వేర్వేరుగా వీలు కల్పిస్తుంది. వీరిని విచారించాల్సిన కోర్టును రెండో షెడ్యూలులోని ఎనిమిదో కాలమ్ లో కోడ్ లో పేర్కొన్నారు. మొదటి భాగం శిక్షాస్మృతిలోని నేరాల గురించి, రెండవ భాగం ఇతర చట్టాల కింద నేరాల గురించి వివరిస్తుంది. రెండవ షెడ్యూలులోని చివరి ఎంట్రీ ఏదైనా ఇతర చట్టం కింద ఒక సంవత్సరం కంటే తక్కువ జైలు శిక్ష లేదా జరిమానాతో మాత్రమే శిక్ష విధించబడే నేరాలపై విచారణకు వీలు కల్పిస్తుంది మరియు వాటిని "ఏ మేజిస్ట్రేట్" అయినా శిక్షార్హుడు చేస్తాడు. ఈ విషయం రెండవ షెడ్యూలు ప్రకారం నిర్వహించబడి ఉంటే, చివరి ఎంట్రీ నిస్సందేహంగా మేజిస్ట్రేట్, ఫస్ట్ క్లాస్ ను అర్థం చేసుకునేది. కానీ సెక్షన్ 29 ప్రకారం, ఏ ఇతర చట్టం కిందనైనా నేరాలను ఆ చట్టం పేర్కొన్న కోర్టు విచారించాలి మరియు రెండవ షెడ్యూల్ లోని ఎనిమిదవ కాలమ్ వర్తిస్తుందని ఏ కోర్టు పేర్కొననప్పుడు మాత్రమే ఇది వర్తిస్తుంది. ఇక్కడ సబ్-ఎస్. సెక్షన్ 15 (1) కింద నేరాలు శిక్షార్హమైన న్యాయస్థానాలను, సెక్షన్ 29(1) రెండో షెడ్యూలులోని రెండో భాగాన్ని వర్తింపజేయడాన్ని మినహాయించింది. సబ్-ఎస్ యొక్క మాటలు. (l) లో 29 వ అధ్యాయం పెరెంప్టరీ. వాటి నుంచి తప్పించుకునే అవకాశం లేదు. కోడ్ లోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి ఏ ఇతర చట్టం కిందనైనా ఆ చట్టంలో పేర్కొన్నప్పుడు కోర్టు విచారణ చేస్తుందని వారు చెబుతున్నారు. కాబట్టి సెక్షన్ 15(1) కింద కేసును అందులో పేర్కొన్న రెండు న్యాయస్థానాలు, అంటే రెండవ, మూడవ తరగతుల మేజిస్ట్రేట్లు మాత్రమే విచారించగలరు తప్ప మరే ఇతర మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా కాదు. అప్పీలుదారుడు కోడ్ లోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి ఉన్న పదాలపై ఆధారపడి, మూడవ షెడ్యూలును సూచిస్తాడు. కానీ ఆ షెడ్యూలు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద మేజిస్ట్రేట్ల సాధారణ అధికారాల గురించి వివరిస్తుంది. సెక్షన్ 15 లోని రెండవ ఉపవిభాగంలోని పదాలు మేజిస్ట్రేట్ల సాధారణ అధికారాల సూచన వల్ల పనికిరాకుండా పోయాయి. రెండో షెడ్యూలులోని రెండో భాగం వర్తించే సందర్భాల్లోనైనా 29 వ షెడ్యూలులోని నిబంధనలు నిరుపయోగంగా, నిరుపయోగంగా మారతాయి. సెక్షన్ 15(2) ప్రకారం ఒక నిర్దిష్ట న్యాయస్థానాన్ని నిర్దేశించడం, సెక్షన్ 29 (1) మాటలను దృష్టిలో ఉంచుకుని, సెక్షన్ 15 (1) ప్రకారం ఆ న్యాయస్థానాల అధికారాలు రెండవ, మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ల కంటే ఉన్నతంగా ఉన్నప్పటికీ మరే ఇతర కోర్టు కూడా నేరాలను విచారించడానికి వీల్లేదు. శిక్షాస్మృతి కాకుండా ఇతర చట్టాల కింద నేరాల విచారణకు కోర్టులను నిర్దేశించే రెండో షెడ్యూలును మినహాయిస్తే, మూడో షెడ్యూలు పరోక్షంగా అదే ఫలితాన్ని ఇవ్వదు. కాబట్టి మూడవ షెడ్యూలులోని నిబంధనలు సాధారణ అధికారాలను నిర్వచించడానికి తీసుకోవాలి తప్ప రెండవ షెడ్యూల్ చేసే నేరాలను విచారించడానికి అధికార పరిధులను సృష్టించడానికి కాదు.

సెక్షన్ 32 ప్రకారం వారి అధికారాలు నిర్దేశించిన శిక్షకు వర్తించనందున రెండవ మరియు మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్లు తదుపరి నేరాలను విచారించవచ్చని సూచించడంలో అర్థం లేదని మా ముందు వాదించబడింది. 15(1). ఈ ప్రశ్న నేరుగా ఉత్పన్నం కాదు, కానీ రెండు అభిప్రాయాలు సాధ్యమని చెప్పవచ్చు: ఒకటి, ఈ మేజిస్ట్రేట్ల అధికారాలు సెక్షన్ 32 కింద నిర్దేశించిన దానికంటే ఎక్కువగా విస్తరించబడతాయి. రెండవది, ఒక కేసులో కఠినమైన శిక్ష విధించాలని మేజిస్ట్రేట్ భావించినప్పుడు, అతను కోడ్ లోని సెక్షన్ 349 లోని నిబంధనలను అనుసరించి, ఈ కేసులో తగిన శిక్ష విధించగల మేజిస్ట్రేట్ కు సిఫారసు చేయవచ్చు. "నియమావళిలోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి" అనే పదాలు దీనిని

చేయడానికి వీలు కల్పిస్తాయి.

అందువల్ల అటవీ చట్టంలోని సెక్షన్ 15 లోని నిబంధనలతో చదివిన కోడ్ స్కీమ్ చూస్తే రెండో షెడ్యూలు వర్తిస్తే ఏ మేజిస్ట్రేట్ కూడా శిక్షార్హుడు కాదని స్పష్టమవుతోంది. అందువలన రెండవ ఉపవిభాగంలో పేర్కొన్న అటువంటి మేజిస్ట్రేట్ లచే శిక్షించబడతారు. దీనిని నిర్వహించడానికి మంచి కారణం ఉంది, ఎందుకంటే రెండవ లేదా మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ దోషిగా నిర్ధారించడం అప్పీలుకు తెరవబడుతుంది, అయితే మొదటి తరగతి మేజిస్ట్రేట్ దోషిగా నిర్ధారించడం మరియు రూ.50/- జరిమానా లేదా సారాంశం విచారణ తర్వాత రూ.200/- జరిమానా విధించడం అప్పీల్ చేయదగినది కాదు. అప్పీలు హక్కును కల్పించాలని ఉద్దేశించబడి ఉండవచ్చు, అందువల్ల ఈ నేరాల విచారణ రెండవ మరియు మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్లకు పరిమితం చేయబడింది. ఈ విషయాన్ని జస్టిస్ బిగిన్ హర్బన్స్ సింగ్ తదితరులు పేర్కొన్నారు. ప్రస్తుత కేసులో జస్టిస్ వర్మ అభిప్రాయాన్ని కూడా ప్రస్తావించారు. మా అభిప్రాయంలో, ఇది పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన పరిస్థితి. దాన్ని ఈ కేసులో బలంగా వివరించారు. విచారణ సమయంలో మేజిస్ట్రేట్ కు ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ అధికారాలు ఇవ్వకపోయి ఉంటే ఇదే తీర్పుపై అప్పీల్ కు వచ్చేది. ప్రతివాదులకు అప్పీలు హక్కును కాలరాశారు. ఏది ఏమైనా సెక్షన్ 29(1)లోని స్పష్టమైన మాటలను దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఈ కేసుల విచారణ సెక్షన్ 15(2)లో నిర్దేశించిన కోర్టు ముందు ఉండి ఉండాలి మరియు విచారణ అధికారం లేని మేజిస్ట్రేట్ ముందు ఉన్నందున - నేరాన్ని విచారించడానికి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 530(పి) ప్రకారం ప్రొసీడింగ్స్ చెల్లుబాటు కావని ప్రకటించారు. అందుకనుగుణంగా అప్పీలు కింద తీసుకున్న నిర్ణయం సరైనదేనని భావిస్తున్నాం. అప్పీల్ విఫలమై కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయటమైనది.